

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om en forandret Affattelse af Bygningsloven for Staden Kjøbenhavn af 12te April 1889 § 14.

(Lovforslaget findes i Tillæg C).

Sagen sattes under Forhandling.

Frier: Som Medlem af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse har jeg haft Lejlighed til at erfare, hvor haardt den trænger til en Myndighed, der sætter den i Stand til ved Anlæg eller Udvidelse af Færdselslinier her i Byen at ordne de dertil knyttede Bebyggelsesforhold saaledes, at de nødvendige hygiejniske eller praktiske Hensyn kunne tages i Overensstemmelse med Byens og Befolkningens Løb. Det foreliggende Lovforslag indrømmer Kommunalbestyrelsen efter en bestemt Maalestol en saadan Myndighed, og jeg skal derfor anbefale en velvillig og hurtig Fremme af Sagen her i Tinget.

Bouløfte: Lige som den ærede første Taler vil jeg ogsaa anbefale Lovforslaget til Vedtagelse. Jeg føler mig ganske overbevist om, at Kommunalbestyrelsen ikke vil misbruge denne Ret, der tilstaaes den ved Lovforslaget. Ganste vist er det jo en temmelig stor Ret, at de kunne ekspropriere, hvilke som helst Ejendomme, de ville, men jeg føler mig overbevist om, at man ikke vil misbruge denne Ret. Grunden, hvorfor jeg egentlig har forlangt Ordet i denne Sag, er, at jeg kunde ønske, at Forslagets Bestemmelser bleve udvidede ogsaa til at gælde for Frederiksberg Kommune. Denne Kommunalbestyrelse har ønsket den samme Ekspropriationsret, som her bliver tilstaaet Kjøbenhavn, og jeg vil føje til, at den trænger til den, da der for Tiden er store Planer oppe om Vejes og Gaders Udvidelse og Forbedring, og uden at have en saadan Ret vil der paa enkelte Steder tit lægges uovervindelige Hindringer i Vejen for gode Planers Gennemførelse. Kommunalbestyrelsen har i Juleferien deraf ogsaa under 11te Januar dette Aar indgivet et saadant Andragende til Ministeriet, hvortil den har anmodet om at faa en saadan Ret, som der her tilsigtes givet Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse. Jeg vil derfor tage Anledning til at spørge den meget ærede Justitsminister, om han kunde modtage et Endringsforslag, der gik ud paa at give Frederiksbergs Kommunalbestyrelse

samme Ret i denne Kommune, som Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse faar ved dette Lovforslag, eller om Ministeren foretrækker, saa snart dette Lovforslag er ude af Tinget, hurtigt muligt at fremkomme med et nyt særskilt Lovforslag angaaende denne Sag.

Justitsministeren (Rump): Jeg skal lige som den første ærede Taler (Frier) anbefale Lovforslaget til Fremme og til hurtig Fremme. Det er, som Motiverne til Lovforslaget udvise, fremkommet paa Foranledning af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, og det turde være saa velbegrundet, at der upaatvivelig ingen Betænkeligheder kan være ved at vedtage det. Det er, som selve Lovforslagets Form viser, en Paragraf i Bygningsloven for Kjøbenhavn, som der her er givet et andet Indhold, idet de midterste 3-4 Linier ere stude ind for at give Plads for de ny Tilfælde, paa hvilke Bestemmelsen skulde have Anvendelse, og der er foretaget en dermed nødvendiggjort Redaktionsændring i Slutningen. — For saa vidt den ærede sidste Taler (Bouløfte) kom ind paa Spørgsmaalet om en tilsvarende Ekspropriationslov for Frederiksberg, skal jeg bemærke, at dette ikke godt lader sig gøre ved en Endring, fordi den til § 14 i Bygningsplanen for Kjøbenhavn hvarende Bestemmelse i Bygningslovgivningen for Frederiksberg har et noget andet Indhold; man kan ikke bruge ganske de samme Udtryk, idet der nemlig er en forskellig Regel med Hensyn til, i hvilket Tilfælde den paagældende Ejer kan forlange sin hele Ejendom eksproprieret, en Forskel, som ganske naturligt er begrundet i, at vi her i Kjøbenhavn kun have med sammenbyggede Gader at gøre, hvorimod det forholder sig anderledes paa Frederiksberg. Man maa altsaa affatte et selvstændigt Forslag, men i øvrigt kan jeg ikke have noget imod at indbringe et saadant Forslag her i Rigsdagen, og jeg skal gøre det, saa snart det maatte vise sig, at man er villig til at fremme det her foreliggende Lovforslag, idet jeg da vil kunne slutte, at man vil vise Frederiksberg samme Hensyn, saa at et dertil sigtende Lovforslag meget hurtigt vil kunne gaa igennem.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.